

gamle Bygning rives ned, ikke fremtidig maa bebygges, og skjøndt Communen ganske vist kan have Grund til at takke for en Udvidelse af Kongens Nytorv, saa vil denne Grund som Indtægtskilde dog ikke komme til at spille nogen stor Rolle. Derefter skal Staten ikke engang give sine 100,000 Rb. reent og skært. Man har sagt, at en Theaterbygning vil kunne tilveiebringes for i det Høieste 500,000 Rb.; de 400,000 Rb. skal Communen under alle Omstændigheder sørge for; de 100,000 Rb., eller hvad der medgaaer af disse, skal Staten skænke. Man vil ogsaa kunne læse, at Architecten har gjort et betydeligt billigere, i alt Fald et noget billigere Overflag, men at Commissionen har puffet ham i Veiret og sagt: „Vær endelig forsigtig, med hvad Du gjør, sæt endelig ikke Overflaget for lavt“, og saa vorede Overflaget til den halve Million. Man har villet give det Udseende af, at der skulde bruges en stor Sum, 500,000 Rb., og saa har man sagt: Communen skal give de 400,000 Rb., Staten de 100,000 Rb., det vil sige ikke over 100,000 Rb., men maaffee endeel mindre (Afbrydelse). Det er virkelig en correct Fremstilling, af hvad der staaer i Commissionens Motiver (Ny Afbrydelse). Det nytter virkelig ikke at modsig det; skjøndt jeg ikke i en Fart kan slaae Bogen op og finde Steedet, saa have jo de ærede Herrer den liggende foran sig og kunne selv see efter. Architecten havde gjort sit Overflag betydelig billigere — nei, jeg tør ikke sige betydelig, men blot noget billigere — men Commissionen sagde „gjentagne Gange indtrængende“ — det er selve Ordene — til ham, at han skulde tage sig i Agt og ikke sætte det for lavt, og saa blev det 500,000 Rb. Man forlanger nu ubetinget 400,000 Rb. af Communen, og saa vil Staten give de sidste 100,000 Rb., eller hvad der behøves deraf. Dette er virkelig en correct Fremstilling af Commissionens Betænkning. Disse 100,000 Rb., som man tildeels vil give, vil man tage fra Sorø Akademi. Jeg takker det ærede Medlem for Betle Amts 3die Valgfreds (Carlsen) for det Slag, han har slaaet for Sorø Akademi i Commissionen; det kaldt lidt i Lusten, men i disse Dage maa man ofte være fornøiet med at tage

Billien for Gynen, og jeg er som Sorøer det ærede Medlem meget forbunden derfor. Jeg vil sige, at skjøndt jeg ofte har havt Betlighed til at staae mod ubillige Fordringer, der ere stillede til Sorø Akademi, har jeg dog tillige erklæret, at der er Grunde af Bægt, som kunne tale for at lade Sorø Akademi komme Theatret tilhjælp paa forskjellig Maade, og jeg skal heller ikke gjøre nogen Indsigelse mod den Form af Gavmildhed, som Commissionen har foreslaaet. Men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at det er mærkværdigt, hvor haardt man altid behandler Sorø Akademi. Man stiller nu Sagen op paa en meget besynderlig Maade. Sorø Akademi har en Gjæld hos Theatret, der foreløbig skal forrentes paa en vis Maade, afdrages med noget Mindre end for osv. Derfor nu Theatret kan ad anden Bet faae $\frac{1}{3}$ af Beløbet til en ny Bygning, skal Sorø have Lov til at give indtil 100,000 Rb. dertil, og som Løn derfor skal det — miste sit gamle Tilgodehavende. Det er virkelig en eiendommelig Maade at lønne paa. Jeg haaber, at de ærede hervedværende Medlemmer af Commissionen i alt Fald ville erkende, at dette er correct; man siger til Sorø Akademi: Du skal komme til at yde et nyt Tilskud tilhjælp for det kongelige Theater af indtil 100,000 Rb., og til Løn herfor skal Du have Lov til at give Afslad paa dit gamle Tilgodehavende. Det er noget haardt, men, mine Herrer, naar man vil være gavmild paa Sorø Akademis Regning, er det vant til at finde sig i ilde Behandling, og jeg skal heller ikke gjøre nogen Indsigelse derimod. Der er vist hen til private Bidrag, og det ærede Medlem, som talte først i denne Sag (Aldler), udtalte sig meget saugvinssk om det Resultat, som saadanne kunne have. Jeg deler gjerne hans Duffe og Haab i denne Henseende, ligesom jeg veed, at han er en af de Mænd, som vil lade Handlingen følge paa Ordet og selv gaae i Spidsen; det er min Tro som hans, at der kan tilveiebringes et ikke ganske ringe Bidrag paa denne Maade; men jeg maa dog bemærke, at det er, naar Alt kommer til Alt, ikke nogen ganske værdig Maade for Staten at optræde paa. Det kan gaae een Gang, og det kan gaae to Gange;